

Sygn. akt I C 1866/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2017 r.

**Sąd Rejonowy** we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący: SSR Aneta Kurdubska

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Woźniak-Wiliszewska

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2017 r. we Włocławku

sprawy z powództwa Z. W.

przeciwko (...) SPÓŁKA AKCYJNA W (...)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) SPÓŁKA AKCYJNA W (...) na rzecz powoda Z. W. kwotę 17.990,45 zł ( siedemnaście tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt złotych 45/100) z ustawowymi odsetkami

- od kwoty 17.690,45 zł od dnia 12 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 300 zł od dnia 09 lutego 2016 r. do dnia zapłaty ;

2. oddala powództwo w części dotyczącej zasądzenia odsetek;

3. zasądza od pozwanego (...) SPÓŁKA AKCYJNA W (...) na rzecz powoda Z. W. kwotę 6.685,35 zł ( sześć tysięcy sześćset osiemdziesiąt pięć złotych 35/100h) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

## UZASADNIENIE

Powód Z. W. wniósł pozew, w którym domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 17.690,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 października 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 300 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 09 lutego 2016 r. do dnia zapłaty oraz obciążenie kosztami postępowania stroną pozwaną.

W uzasadnieniu pisma wskazał, iż w dniu 10 października 2015 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego , na skutek którego powstała szkoda majątkowa na pojeździe marki H. (...) o n. rej. (...). Sprawca zdarzenia miał zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia w zakresie OC. Dalej dodał, iż wypłacona przez pozwanego kwota odszkodowania w wysokości 30.723,54 zł pokrywa jedynie część szkody. Jak wynika bowiem z kalkulacji naprawy z dnia 08 grudnia 2015 r. sporządzonej przez niezależnego rzeczoznawcę Ł. W., koszt naprawy pojazdu marki H. (...) poprzez przywrócenie go do stanu poprzedniego wynosi 48.413,99 zł. Wobec tego konieczna jest dopłata kwoty 17.690,45 zł tytułem różnicy pomiędzy wyceną szkody a wypłaconą dotychczas kwotą odszkodowania. Dodał, iż przysługuje mu również prawo do zwrotu kosztów sporządzenia kalkulacji naprawy w wysokości 300 zł. Jako podstawę odszkodowania wskazał art. 822 k.c.

Dnia 16 maja 2016 r. wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym nakazano pozwanemu zapłacić na rzecz powoda kwotę 17.990,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 17.690,45 zł od dnia 17.10.2015 r. do dnia zapłaty i od kwoty 300 zł od dnia 09 lutego 2016 r. do dnia zapłaty.

Od nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pisma pozwany zakwestionowała wskazany przez powoda koszt naprawy pojazdu, Podniósł iż zastosowana przez rzeczoznawcę stawka za roboczogodzinę jest rażąco wygórowana i odbiegająca od kwot za jakie można było wykonać naprawę pojazdu powoda na wolnym rynku. Nadto zawyżono wysokość części zamiennych. Odnośnie kwoty 300 zł, wskazał, iż roszczenie to nie ma związku ze szkoda i nie stanowi normalnego następstwa związanego z wypadkiem.

Na rozprawie pełn. pozwanego cofnął wniosek o udostępnienie historii pojazdu powoda przez Autoryzowaną Stację Obsługi (...).

#### Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Z. W. był właścicielem pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...) . Pojazd powoda miał około dwóch lat. Został on sprowadzony z zagranicy. Był jego drugim właścicielem. Sprowadzony pojazd był lekko uszkodzony - uszkodzona maska ale powód dokonał niezbędnych napraw i doprowadził pojazd do stanu sprzed uszkodzenia.

Dowód: zeznania powoda - k.100

W dniu 10 października 2015 r. doszło do kolizji samochodu powoda z innym pojazdem marki F. (...) o nr. Rej. (...). Sprawca kolizji M. Z. był ubezpieczony w zakresie OC u strony pozwanej tj. (...) S.A. z siedzibą w W.. Powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi w dniu 13.10.2015 r. i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, w trakcie którego w dniu 16.10.2016 r. szkodę ustalono na 30.723,54 zł w dniu 16 listopada 2015 r. otrzymał tytułem odszkodowania kwotę 30.723,54 zł. Jednocześnie powód zlecił niezależnemu rzeczoznawcy wykonanie prywatnej opinii dotyczącej kosztów naprawy pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...), z której wynikało, iż koszt naprawy przedmiotowego auta rzeczoznawca ustalił na kwotę 48.413,99 złotych. Koszt sporządzenia opinii prywatnej wyniósł 300 złotych i taką też sumę powód uregulowała na rzecz rzeczoznawcy. Naprawą samochodu powoda zajmował się jego syn. Samochód naprawiany był w warsztacie (...) we W. .

Pismem z dnia 08.02.2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 17.990,45 złotych w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma, na którą to kwotę składa się kwotą 17.690,45 zł tytułem dopłaty odszkodowania i 300 zł tytułem zwrotu kosztów wyceny pojazdu. Pozwany odmówił wypłaty żądanej kwoty. Do dnia dzisiejszego strona pozwana nie wypłaciła powodowi żądanej należności.

Dowód: kalkulacja naprawy pojazdu przez rzeczoznawcę powoda - k. 7-10, rachunek z 08.02.2016 r . k-11, kalkulacja naprawy dokonana przez pozwanego - k. 12-15 druk zgłoszenia szkody w pojeździe w aktach szkody - k. 48, decyzja z dnia 16.11.2015 r. w aktach szkody - k. 48 , wezwanie do zapłaty - k. 6, odmowa wypłaty - k. 5, zeznania powoda - k.100

Po dokonanej przez powoda naprawie pojazd został skradziony w P..

bezsporne

Na zlecenie Sądu została sporządzona opinia przez biegłego sądowego z zakresu techniki i mechaniki samochodowej na okoliczność ustalenia: rodzaju i zakresu uszkodzeń powstałych w pojeździe marki H. (...) o nr rej. (...) na skutek kolizji z dnia 10 października 2015 roku oraz kosztów ich naprawy w dwóch wersjach: przy uwzględnieniu kosztów części i cen obowiązujących w autoryzowanych warsztatach naprawczych w miejscu użytkowania pojazdu powoda (przy użyciu oryginalnych części z logo producenta) oraz przy uwzględnieniu kosztów części zamiennych, niezbędnych do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody z dnia 10 października 2015 roku w warsztatach naprawczych miejsca zamieszkania powoda, a nadto wysokości stawek netto/brutto (w tym minimalnych, średnich i maksymalnych) za 1 roboczogodzinę usług blacharskich i lakierniczych stosowanych na terenie W. w IV kwartale 2015 roku przez warsztaty autoryzowane i nieautoryzowane w przypadku naprawy pojazdu H., a także czy na przywrócenie pojazdu

sprzed szkody pozwala naprawa w/w pojazdu z użyciem części zamiennych innych podmiotów niż producenta samochodu, czy wystarczającym do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody byłyby naprawa w/w pojazdu w nieautoryzowanym warsztacie, jaki był zakres prac i jakich części zamiennych użyto w toku naprawy pojazdu w warsztacie i jaki był ich koszt oraz czy prace dotyczyły jedynie napraw uszkodzeń powstałych w skutek zdarzenia drogowego z dnia 10 października 2015 roku.

W swojej opinii biegły ustalił koszt naprawy rzeczowego pojazdu na podstawie materiałów zgromadzonych w aktach sprawy, albowiem pojazd został skradziony i nie możliwym było dokonanie jego oględzin. Wysokość szkody biegły określił przy wykorzystaniu systemu komputerowego DAT. Kalkulacje naprawy pojazdu biegły przeprowadził w dwóch wariantach. W pierwszym w oparciu o stawki (...) 130 zł/rbh (netto) za prace blacharskie i lakiernicze oraz ceny nowych części zamiennych pochodzących z dystrybucji producenta pojazdu (I kategoria dyrektywy (...)) koszt naprawy pojazdu wynosił 49.560,64 zł brutto, zaś w drugim wariantcie w oparciu o stawki warsztatów nieautoryzowanych 100 zł/rbh (netto) za prace blacharskie i lakiernicze, cen nowych części zamiennych pochodzących z dystrybucji producenta pojazdu (I kategoria dyrektywy (...)) oraz cen dostępnych nowych oryginalnych części z logo producenta części (II kategoria dyrektywy (...)) koszt naprawy pojazdu wynosił 45.762,05 brutto. Jednocześnie biegły wskazał, iż zastosowanie części pochodzących z innych grup nie zapewniło wymaganej jakości naprawy. Ze względu na wcześniejsze naprawy biegły potrącił o 50% wartości przedniego lewego błotnika i pokrywy komory silnika.

Dowód: opinia biegłego sądowego - k. 54-71

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie praktycznie w całości.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 10 października 2015 r. pojazd powoda marki H. (...) o n. rej. (...) uległ uszkodzeniu, zaś sprawca kolizji posiadał zawartą umowę ubezpieczenia OC swojego pojazdu u strony pozwanej - (...) S.A. z siedzibą w W.. Odpowiedzialność strony pozwanej za skutki związane z uszkodzeniem pojazdu należącego do powoda wynika zatem z treści art. 822 k.c., czego zakład ubezpieczeń nie kwestionował. Strona pozwana nie zgadzała się natomiast z wysokością żądanego odszkodowania, podając, iż powód w żaden sposób nie udowodnił, iż koszt naprawy jego pojazdu kształtuje się na poziomie kwoty, której zapłaty dochodzi niniejszym pozwem. Strona pozwana zakwestionowała także żądanie powoda w zakresie zwrotu kosztów opinii sporządzonej przez niezależnego rzeczoznawcę. Co do okresu za jaki dochodzono odsetek, strona pozwana nie wypowiedziała się

W ocenie Sądu stanowisko strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z treścią przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Ograniczenie sposobu naprawienia szkody wynika z przepisu szczególnego art. 822 § 1 k.c., zgodnie, z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zapłata odszkodowania jest substytutem przywrócenia do stanu poprzedniego, czyli takiego, jaki istniał przed szkodą. Skoro pojazd powoda przed szkodą był nieuszkodzony (wcześniejsze uszkodzenie zostało w pełni naprawione) i w pełni sprawny, likwidacja szkody spowodowanej wypadkiem powinna uwzględniać wszystkie koszty niezbędne do przywrócenia takiego właśnie stanu pojazdu, czyli koszty części zamiennych oraz robocizny.

W niniejszym postępowaniu na zlecenie Sądu została sporządzona opinia biegłego sądowego przez dr inż. S. D. W ocenie Sądu opinia jest jasna i czytelna. Biegły w sposób klarowny wyjaśnił, w jaki sposób ustalił koszt naprawy pojazdu powoda i jakie dane wziął pod uwagę, dysponując w tym zakresie aktami szkodowymi nadesłanymi przez stronę pozwaną do niniejszej sprawy, jak i opinią sporządzoną na zlecenie powoda przez niezależnego rzeczoznawcę. Ponadto biegły opisał rodzaj uszkodzeń rzeczowego samochodu, wyjaśnił różnice pomiędzy kalkulacjami, w sposób szczegółowy wskazał jakie normy zastosował przy ustalaniu wysokości kosztów naprawy rzeczowego auta, w konsekwencji przedstawiając dwa warianty te same kalkulacji i wyjaśniając zastosowanie każdego z nich. Zdaniem Sądu sporządzona opinia nie budzi wątpliwości co do konieczności wykonania naprawy pojazdu z uwzględnieniem w/w danych, stawek i części, jakie opisał biegły. Tym samym kwota 49.560,64 złotych brutto ustalona przez biegłego jako koszt naprawy niezbędnej do przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody, wykonanej zgodnie z technologią przewidzianą przez producenta pojazdu i przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu jest kwotą właściwie ustaloną, oddającą wartość szkody poniesionej przez właściciela pojazdu. W tej sytuacji uznać należy, iż żądana niniejszym pozwem suma jest należnością, która winna być wypłacona przez stronę pozwaną, albowiem ustalony przez biegłego koszt naprawy auta na poziomie kwoty 49.560,64 złotych przewyższa wartość żądania powoda. W ocenie Sądu, w ślad za biegłym należy podnieść, iż koszt naprawy pojazdu powoda powinien obejmować ceny oryginalnych części zamiennych, bez ich obniżania, (jedynie w przypadku błotnika i pokrywy silnika, w związku ze wcześniejszym uszkodzeniem należało obniżyć wartość o 50%, co też biegły uczynił ) gdyż tylko wówczas można mówić o profesjonalnej naprawie pojazdu, bez obawy, iż zastosowane części na przykład nie będą pasować do modelu i typu pojazdu. Za powyższym stanowiskiem przemawia dodatkowo fakt, iż samochód powoda był praktycznie nowy. Miał dopiero około dwóch lat. W wyniku uszkodzenia stracił już na wartości, dlatego naprawa pojazdu powinna być dokonana z uwzględnieniem takich samych części w jakie wyposażony był pojazd przed szkodą, czyli oryginalnych części zamiennych sygnowanych logo producenta pojazdu, był pojazd miał jak najbardziej zbliżoną wartość do wartości sprzed uszkodzenia.

Ponadto strona pozwana zobowiązana jest do zwrotu na rzecz powoda kosztów prywatnej opinii ustalonej na kwotę 300,00 złotych, a wydatkowanej przez powoda, co potwierdza załączony do pozwu rachunek k. 11.

W tym miejscu należy przytoczyć treść uchwały SN z dnia 18 maja 2004 r., sygn. III CZP 24/2004, w której stwierdzono, że odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Podzielając niniejszy pogląd należy wskazać, iż jest możliwe dochodzenie w ramach odszkodowania za szkody w pojeździe powstałe w wyniku kolizji również kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy jednakże zasadność takiego roszczenia zależy od okoliczności konkretnej sprawy. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej wyżej uchwały wskazał, że ocena czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jak i ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody.

Powszechnie wiadomym jest, że firmy ubezpieczeniowe dbając o własny interes określają niejednokrotnie niekorzystne dla poszkodowanych koszty naprawy uszkodzonych samochodów. Poszkodowany nie posiadający wiadomości specjalnych dążąc do uzyskania należnego mu odszkodowania na etapie postępowania likwidacyjnego bez kierowania sprawy do sądu nie miał innej możliwości weryfikacji kosztorysu ubezpieczyciela. Gdyby więc strona pozwana podzieliła stanowisko rzeczoznawcy, które jak wynika z poczynionych wyżej ustaleń nie odbiega znacząco od opinii biegłego sądowego i doszła z powódką do porozumienia na etapie postępowania likwidacyjnego, to nie narażałaby się na koszty procesu, w tym koszty opinii biegłego sądowego. Dlatego też w okolicznościach niniejszej sprawy żądanie zwrotu kosztów prywatnej opinii, pozostające w związku przyczynowym z uszkodzeniem pojazdu powoda, jako element poniesionej przez powoda szkody, w ocenie sądu jest uzasadnione.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego kwotę 17.690,45 zł, która to kwota zawiera się w kosztach naprawy wyliczonych przez biegłego, albowiem skoro koszt naprawy wg. biegłego wynosi 49,560,64 zł, a pozwany wypłacił do tej pory 30.723,54 zł to dochodząca kwota 17.690,45 zł jest jak najbardziej zasadna. Sąd zasądził również na rzecz powoda kwotę w wysokości 300 zł, mając na uwadze powyższe rozważania co do tego roszczenia.

Sąd uznał za uzasadnione w części żądanie naliczenia odsetek ustawowych Jeżeli chodzi o kwotę 17.690,45 zł Sąd zasądził odsetki od dnia 12 listopada 2015 r., gdyż co do zasady ubezpieczający winien spełnić roszczenie w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody, które to zgłoszenie w przedmiotowej sprawie miało miejsce w dniu 13 października 2015r. Skoro października ma 31 dni, to 30 dni od zgłoszenia upływał 12 listopada 2015 r. Tak więc w pozostałym zakresie roszczenie o wcześniejsze odsetki zostało oddalone, o czym orzeczono w punkcie 2 wyroku. Powód zasadnie naliczyła odsetki od dnia 09 lutego 2016r., od kwoty 300 złotych, gdyż pismem z dnia 8 lutego 2016 r. wezwał go do zapłaty tej kwoty. Tym samym należy przyjąć, iż od dnia następnego powód zasadnie zażądał naliczenia odsetek ustawowych zgodnie z treścią art. 481 k.c.

Jednocześnie w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. zasądzono na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 6.601,77 złotych (17 złotych tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 884,77 zł koszty opinii biegłego poniesiony przez powoda, 900 złotych opłata sądowa od pozwu, 4800 złotych wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o §6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 222 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.